

have været aaben. Ordføreren oplyser, at det var særlig Tangen, som drev ind og saldt ned ved Broen, og det er ogsaa til Dels Tangen, som gør noget, men det er dog særlig Sandet, der aflejrer sig. Der gaar nemlig en Strøm langs med Kysten, og den støder mod den faste Bro, og saa aflejrer der sig Sand. Hvis Broen havde været en aaben Bro, saa at Strømmen kunde have passeret langs Kysten, vilde Tilslaget aldrig have fundet Sted. At Broen er bygget saaledes, som den er, er imidlertid ikke vedkommende Beboeres Skyld. Tværtimod, det er Statens tilhynshavende eller Ingeniør, som leverede Overslaget eller fremkom med Projektet. Han sagde, at den skulde være saadan, og saa er Befolkningen jo ukyndig i, at den blev saadan, thi de vare selvfølgelig nødte til at rette sig efter, hvad de sagkyndige sagde; det var jo ikke til at forlange, at de skulde have Forstand paa de Forhold. De anlagde altsaa Broen i god Tro. Men naar det nu forholder sig saaledes, at det er Statens Ingeniør, der har taget fejl, saa ser jeg ikke rettere, end at Staten har en Forpligtelse til at træde hjælpende til for at rette paa de uheldige Forhold, der er fremkomne netop af den Grund. Det siges i Andragendet, at der er ingen Havn og intet Tilflugtssted for Fiskere fra Frederikshavn til Hals. Ja, det er nu ikke mere Tilfældet, idet der er en lille Havn ved Sæby. Jeg ved ikke rigtig, om Sæby Havn blev gjort i Stand omtrent paa samme Tid, og om det var samme Ingeniør. Det tør jeg ikke bestemt paastaa, men jeg vil dog i denne Forbindelse nævne, at Åsaa Bro blev af Statens Ingeniør bestemt til at skulle være en fast Bro, en tæt Bro, medens Sæby Havn blev projekteret som en aaben Havn i Sæby Ås Udlob, ligesom man mente, at den skulde holdes aaben af Strømmen, som kom gennem Åen. Det var nu imidlertid et lige saa uheldigt Projekt som Åsaa Bro, der blev ogsaa her taget betydelig fejl. Nej, Sæby Havn skulde have været lukket og Broen skulde have været aaben, men det blev desværre det modsatte, og derfor have Forholdene været saa uheldige begge Steder. Det Beløb, som fordres her, forekommer mig ikke saa meget afkræftende. Der forlanges jo 55,000 eller 89,000 Kr. Der er ingen Tvivl om, at det vil være det rigtigste og det fornuftigste at anvende de 89,000 Kr.; man vilde derfor saa en meget stærkere og bedre Bælebro, som bedre kunde modstaa de Bøforhold, som mulig kunne fremkomme der. Men selv om vi ogsaa gaa til de 89,000 Kr., saa indser jeg ikke, at det Beløb kan være saa afkræftende, naar man betænker den store økonomiske Betyd-

ning, som en saadan Bro vil have. Den vil have stor Betydning for Befolkningen omkring Åsaa, idet derved vil indvindes betydeligt for denne Befolkning, baade for Handelsstanden, Haandværkerstanden og særlig for Landbrugene — ja, de, der ville komme til at høste allerstørst Fordel, er dog Fiskerbefolkningen. Naar det i Andragendet hedder, at der ikke er nogen Havn eller Tilflugtssted fra Hals til Frederikshavn, saa er det, som jeg før sagde, ikke længere Tilfældet, idet der er en lille Havn ved Sæby, som jo med smaa Midler kunde udvides til at blive en heldig Havn, saa at Fiskerne ikke behøve at gaa fra Sæby til Åsaa Bro for at komme ind. Det vilde jo ogsaa være et uheldigt og urimeligt Forlangende, at Fiskerne fra Sæby skulde søge Tilflugt ved Åsaa Bro. Har det imidlertid tidligere været en Nødvendighed at saa Broforholdene forbedrede ved Åsaa, er denne Nødvendighed blevet en Del mere paatrængende, idet der jo fornylig her i Folketinget blev vedtaget en Lov om Fredningsbestemmelser for Fiskeriet, og den gør, at den største Mængde Baadfiskere, der findes langs Kysten, ikke længere kunne fiske i aabne Baade, men ere henviste til at skulle slaa om til at fiske fra Dæksbaade eller i Kuttere. De kunne, som det den Gang blev udtalt, ikke fiske med aabne Baade, fordi de skulle sortere Fangsten paa Havet, og det kunne de ikke; thi saa snart der er lidt Sø, ere de afstaarne fra det; vilde de befatte sig med at sortere Fisken i uroligt Vand, vilde det have til Følge, at Baadene kæntrede og de druknede. Naar de altsaa ere henviste til at skulle fiske i Dæksbaade og Dæksfartøjer, er det imidlertid nødvendigt, at de have et Sted, hvor de kunne komme i Land med deres Fiskerfartøjer, thi det er jo ikke muligt for dem at trække dem op paa Land, de ere ikke saadan at trække i Bejret. Det er da nødvendigt, at de saa nogle Havne, hvor de kunne komme ind. Fiskerne der langs Kattegattets Kyst have egentlig været noget haardt og stedmoderlig behandlede. Udskillige Gange have de baade fra Sæby og fra Åsaa indgivet Andragende til den højtærede Regering om at blive hjulplne. Men deres Andragender ere blevne afviste. Jeg vil haabe og antage, at den højtærede Indenrigsminister, efter som Forholdene have udviklet sig med Hensyn til Fiskeriloven og Fredningsloven, vil være mere velvillig stemt over for denne Fiskerbefolkning, som trænger saa haardt til at blive hjulplne. Jeg vil altsaa bede den højtærede Indenrigsminister om i saabel Landbrugets, Haandværkerens som Industriens Interesse, og ikke mindst i Fiskeriets Interesse at være velvillig stemt